

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. Ľ. R., 2/ B.O.**, zastúpených JUDr. M. R., PhD., advokátom v B., , proti žalovanému **L. T.**, zastúpenému Mgr. P. L., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v B. B., , **o určenie vlastníctva k pozemkom**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp.zn. 5 C 27/2007, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. marca 2011, sp.zn. 13 Co 5/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 22. marca 2011, sp.zn. 13 Co 5/2011 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno rozsudkom z 20. októbra 2010, č.k. 5 C 27/2007-248 určil, že nehnuteľnosť – pozemok KN-C, parc. č. X. o výmere 164 m², zastavané plochy a nádvoría, nachádzajúca sa v obci B., okres B., katastrálne územie B., zapísanej na LV č. X. Správy katastra B. je v podielovom spoluvlastníctve žalobcu 1/ v 1/2 a žalovaného v 1/2. Zároveň určil, že nehnuteľnosť – pozemok KN-C, parc. č. X. o výmere 147 m², zastavaná plocha, nachádzajúca sa v obci B., okres B., katastrálne územie B., zapísanej na LV č. X. Správy katastra B. je vo výlučnom vlastníctve žalobcu 2/. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi 1/ trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 1 394,80 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pôvodná žalovaná (právna predchodkyňa žalovaného) nemohla nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním k uvedeným parcelám X. v celosti, len v 1/2, ako to bolo deklarované v osvedčení o vydržaní, pretože nehnuteľnosti zakúpila spoločne s právnou predchodkyňou žalobcu 1/, každá v 1/2, takto ich aj užívali, čo nepoprela ani samotná pôvodná žalovaná. Nehnuteľnosti na parc. č. X., X. sú nepochybne vo vlastníctve žalobcu 2/, ktorý ich nadobudol

vydržaním, čo bolo konštatované v notárskej zápisnici N 132/95, Nz 403/95 zo dňa 13. septembra 1995, kde titulom pre nadobudnutie vlastníckeho práva bol v zmysle zák. č. 138/1992 Zb. protokol o prechode vlastníctva vecí z bývalého ONV Banská Bystrica na O.B. v zmysle § 14 cit. zákona, ako aj konštatovaný užívaci stav osadníckych elaborátov a oprávnená držba obce, čo sa napokon premietlo aj v LV č. X.. Uviedol, že pokiaľ sa týka parcely KN-C č. X., podľa geometrického plánu súčasný právny stav svedčí v prospech žalobcu 1/ a v prospech pôvodnej žalovanej, pre každého v 1/2. Ak bola časť parcely KN-C č. X. o výmere 77 m² z nejakých dôvodov pričlenená k parc. KN-C X., mohlo tak byť vykonané len zákonným spôsobom. Iný spôsob nemôže požívať právnu ochranu a teda je aj v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd upravenej žalobe žalobcov 1/, 2/ po pripustení tejto zmeny súdom vyhovel v plnom rozsahu, pričom naliehavý právny záujem videl vtom, že inou, ako súdnou cestou, vlastníctvo k nehnuteľnostiam usporiadať nemožno. Súd sa nestotožnil s názorom pôvodnej žalovanej, že pokiaľ žalobca 2/ mieni nehnuteľnosti odpredať z dôvodu lepšieho hospodárskeho využitia, nemá na vyriešení sporu naliehavý právny záujem. V odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že súd pri rozhodovaní musí vychádzať zo skutočností platných v čase rozhodnutia vo veci a v prípade určenia vlastníctva k pozemkom, ktoré sú vedené v príslušnom katastrálnom operáte s určitým číselným označením parciel, ich výmerou, druhom a zároveň geometrickým vymedzením podľa skutočného stavu v prírode je nevyhnutné, aby spolu s navrhovanou zmenou, ak sa má dotknúť výmery, účastník doložil a navrhol aj zmenu zakreslenia parcely tak, aby zmena výmery zodpovedala aj určitému posunu hraníc. Je z technického hľadiska nemysliteľné, aby sa výmera pozemku zmenila oproti aktuálnemu stavu podľa katastra nehnuteľností bez zmeny hraníc. Keďže žalobcovia 1/, 2/ predložili súdu geometrický plán č. 00634808-020/10, ktorý korešponduje so zmenou hraníc a výmerou pozemkov, ktoré sú v skutočnosti užívané, súd vyhovel žalobe žalobcov 1/, 2/ po pripustení zmeny žaloby (jej petitu). Uviedol, že na základe tohto rozhodnutia príslušná správa katastra vykoná navrhovanú zmenu vo výmerách pozemkov, súčasne vykoná zmenu v katastrálnej mape a v príslušnom geometrickom operáte katastra nehnuteľností tak, aby hranice so susediacimi pozemkami zodpovedali novým výmerám. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalovaného rozsudkom z 22. marca 2011, sp.zn. 13 Co 5/2011 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zmenil tak, že žalobu žalobcov 1/, 2/ zamietol. Žalobcom 1/, 2/ uložil povinnosť nahradiť žalovanému každý zvlášť trovy prvostupňového a druhostupňového konania v sumách

po 140,01 € a to do rúk jeho právneho zástupcu Mgr. P.L., do troch dní. Uviedol, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k pozemkom – parc. č. CKN X. a X. v kat. úz. B., pričom obe parcely boli vytvorené geometrickým plánom č. 00634808-020/10. Ako žalovaný je v konaní označený L. T.. Podľa ust. § 216 ods. 1 O.s.p. v odvolacom konaní je vylúčený inštitút zámene účastníkov konania (§ 92 ods. 4 O.s.p.). Z povahy odvolacieho konania ako konania preskúmvacieho je v zásade vylúčené, aby došlo k zámene v okruhu účastníkov konania až v odvolacom konaní, pretože tým by sa úplne zmarili výsledky konania pred súdom prvého stupňa. Z geometrického plánu č. 00634808-020/10 vyplýva, že pozemok – parcela č. X. s výmerou 147 m² bol vytvorený z parcely č. X. (odčlenený ako diel 3) a z parcely č. X. s výmerou 119 m² (odčlenený ako diel 4). Ako vlastníčka parciel č. X. a X. bola zapísaná v liste vlastníctva č. X. v celosti H. T.. Žalovaný L. T. (dedič H. T.) uzavrel s Mgr. Z. F. kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva pozemkov – parc. č. CKN X a X. Právne účinky vkladu nastali dňa 21. júna 2010. Týmto dňom vznikli aj vecnoprávne účinky vkladu – zmena v osobe vlastníka (V/583/2010). Podľa odvolacieho súdu potom vlastníctvo svedčí nie pre žalovaného L. T., ale pre nadobúdateľku Mgr. Z. F.. V odvolacom konaní ale nie je možná zámene účastníkov konania (§ 216 ods. 1 O.s.p.) Žalovaný L. T. už nie je v hmotnoprávnom vzťahu k žalobcom 1/, 2/ – nie je pasívne vecne legitimovaný. Pre uvedený nedostatok odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia ďalej poukázal na ustanovenie § 44a, veta prvá, O.s.p. podľa ktorého účastník konania je oprávnený podať na príslušnej správe katastra nehnuteľností návrh na zápis začatia súdneho konania, v ktorom sa uplatňujú vecné práva k nehnuteľnostiam alebo súdneho konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Potom správa katastra zapíše začatie takéhoto konania s poznámkou, ktorá má informatívny (nie obmedzujúci) charakter. Nehnuteľnosť, ktorá je predmetom takéhoto súdneho konania, ktorého začatie bolo zapísané v katastri nehnuteľností, môže byť predmetom zmluvy o prevode nehnuteľností. Cieľom zápisu tejto informatívnej poznámky do katastra nehnuteľností, je ale chrániť prípadných nadobúdateľov nehnuteľností, ktorí tak mohli mať vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní týkajúcom sa prevádzanej nehnuteľnosti. Táto poznámka sa v katastri nehnuteľnosti nezapíše ex offio, ale len na návrh žalobcu. Potom podľa ustanovenia § 159a O.s.p. výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, prípadne o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre účastníkov zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti a ktorý bol podaný v čase, kedy v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto

súdnom konaní. Po zápise poznámky podľa ust. § 44a O.s.p. do katastra nehnuteľností je teda výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti (vlastníckeho práva) záväzný nielen pre žalovaného, ale aj pre osobu, ktorá nadobudla vecné právo k tejto nehnuteľnosti od žalovaného prípadne jeho právneho nástupcu v priebehu súdneho konania. Žalobcovia 1/, 2/ ale nepodali na príslušnej správe katastra návrh na zápis začatia súdneho konania.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu v celom rozsahu podali dovolanie žalobcovia 1/, 2/, ktorí navrhli, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil, alternatívne zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie. Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. tvrdiac, že postupom súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Za takú vadu označili skutočnosť, že odvolací súd nerozhodol o návrhu na zámenu účastníkov konania, v dôsledku čoho následne nesprávne interpretoval a chybné aplikoval ustanovenie § 92 O.s.p. v spojení s § 216 ods. 1 O.s.p. a dospel k mylnému záveru o tom, že podľa § 216 ods. 1 O.s.p. je inštitút zámény účastníctva v odvolacom konaní neprípustný. Mali za to, že odvolací súd tiež nesprávne aplikoval ustanovenie § 92 ods. 4 O.s.p., ktoré sa podľa názoru dovolateľov 1/, 2/ na vzniknutú procesnú situáciu aplikovať nemôže. Podľa § 92 ods. 4 O.s.p. ide totiž o zámenu účastníctva v konaní iniciovanú bez ďalšieho len procesnou aktivitou samotných účastníkov konania, kým v danom prípade malo ísť o zámenu účastníctva v konaní podľa § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. Za odňatie možnosti konať pred súdom považovali tiež skutočnosť, že až doručením napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa im dalo na vedomie, že protistrana je právne zastúpená advokátom, hoci odvolanie ešte podávala vo vlastnom mene a o žiadnom ďalšom procesnom úkone už informovaní neboli. Protistrana teda vykonala procesný úkon, ku ktorému sa v rozpore s § 42 ods. 3 O.s.p. nemali možnosť vyjadriť, čím došlo k porušeniu princípu rovnosti účastníkom konania pred súdom (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 18 O.s.p.). Mali tiež za to, že odvolací súd dospel k nesprávnym právnym záverom ohľadne zápisu informatívnej poznámky do katastra nehnuteľností. V dôvodoch dovolania rozoberali skutkový a právny stav veci.

Žalovaný považoval dovolanie žalobcov 1/, 2/ za nedôvodné v celom rozsahu a navrhol ho zamietnuť a žalobcov 1/, 2/ zaviazať k náhrade trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241

ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1, 2 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov 1/, 2/ je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

So zreteľom na žalobcami tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci im bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Dôvodom, zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.; podľa dovolacieho súdu totiž postupom odvolacieho súdu bola žalobcom 1/, 2/ odňatá možnosť konať pred súdom.

Občiansky súdny poriadok stojí na zásade predvídateľnosti rozhodnutí súdu. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Zákon ustanovuje, že účastníci by nemali byť zaskočení možným iným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť k ich preukázaniu dôkazy. Sudcov iný právny názor, než je názor účastníkov konania môže súd účastníkom v priebehu konania oznámiť. Účelom oboznámenia účastníkov konania s tzv. predbežným právnym posúdením veci je zameranie dokazovania na sporné skutočnosti tak, aby sa vyslovený predbežný názor sudcu potvrdil alebo vyvrátil.

S účinnosťou od 15. októbra 2008 Občiansky súdny poriadok (zákon č. 384/2008 Z.z.) v ustanovení § 213 ods. 2 O.s.p. ustanovuje, že ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

Úmyslom zákonodarcu, ako to vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., bolo týmto ustanovením v praxi zabrániť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí. Uvádza sa v nej, že účastník tak bude mať možnosť vyjadriť sa k novej aplikácii doposiaľ nepoužitého ustanovenia, resp. inštitútu na zistený skutkový stav. Ustanovenie posilňuje právo na spravodlivý proces tým, že účastník bude môcť až po samotné rozhodnutie argumentovať a predvídať možné rozhodnutie súdu.

Princíp tzv. „predbežného právneho posúdenia vecí“ vychádzajúci aj z § 213 ods. 2 O.s.p. súvisí so zameraním sa na dokazovanie sporných skutočností a to tým spôsobom, aby účastníci konania dostali príležitosť predstaviť vlastné argumenty týkajúce sa právneho posúdenia vecí. Tým by sa mohol predbežný právny názor všeobecného súdu potvrdiť alebo vyvrátiť (III. ÚS 446/2010).

Výzva odvolacieho súdu je plnením osobitného druhu tzv. manudukčnej (poučovacej) povinnosti opravného súdu. Podstatou tejto povinnosti je zabrániť odňatiu možnosti konať pred odvolacím súdom, a teda zabezpečiť riadny prístup k spravodlivému procesu aj po podaní odvolania. Ustanovenie právneho predpisu je pre vec rozhodujúce vtedy, keď odvolací súd mieni toto ustanovenie urobiť právnym základom pre rozhodnutie vo veci samej.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vyhovel žalobe, keď s poukazom na ustanovenia § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že pôvodná žalovaná (právna predchodkyňa žalovaného) nemohla nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním k uvedeným parcelám X. v celosti, len v 1/2, ako to bolo deklarované v osvedčení o vydržaní, pretože nehnuteľnosti zakúpila spoločne s právnou predchodkyňou žalobcu 1/, každá v 1/2, takto ich aj užívali. Nehnuteľnosti na parc. č. X, X. sú vo vlastníctve žalobcu 2/, ktorý ich nadobudol vydržaním, čo bolo konštatované v notárskej zápisnici N 132/95, Nz 403/95 zo dňa 13. septembra 1995. Mal za to, že pokiaľ ide o parcelu KN-C č. X. podľa geometrického plánu súčasný právny stav svedčí v prospech žalobcu 1/ a v prospech pôvodnej žalovanej, pre každého v 1/2. Ak bola časť parcely KN-C č. X. o výmere 77 m² z nejakých dôvodov pričlenená k parc. KN-C č. X., mohlo tak byť vykonané len zákonným spôsobom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia 1/, 2/ v odvolacom konaní predložili súdu geometrický plán č. 00634808-020/10, ktorý korešponduje so zmenou hraníc a výmerou pozemkov, ktoré sú v skutočnosti užívané, súd upravenej žalobe žalobcov 1/, 2/ po pripustení tejto zmeny súdom vyhovel v plnom rozsahu, pričom naliehavý právny záujem videl v tom, že inou, ako súdnou cestou, vlastníctvo k nehnuteľnostiam usporiadať nemožno.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný L. T. už nie je v hmotnoprávnom vzťahu k žalobcom 1/, 2/ – nie je pasívne vecne legitimovaný a podľa ust. § 216 ods. 1 O.s.p. v odvolacom konaní nie je možná zámena

účastníkov konania (§ 92 ods. 4 O.s.p.). Konštatoval, že žalovaný L. T. uzavrel s Mgr. Z. F. kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva pozemkov – parc. č. CKN X. a X., pričom právne účinky vkladu nastali dňa 21. júna 2010 a týmto dňom vznikli aj vecnoprávne účinky vkladu – zmena v osobe vlastníka X. Podľa odvolacieho súdu potom vlastníctvo svedčí nie pre žalovaného L. T., ale pre nadobúdateľku Mgr. Z. F.. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobcovia 1/, 2/ nepodali na príslušnej správe katastra návrh na zápis začatia súdneho konania podľa § 44a, veta prvá, O.s.p.

Odvolací súd v porovnaní so súdom prvého stupňa bol toho názoru, že v danom prípade ide o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, pričom zámena účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 92 ods. 4 O.s.p. je v odvolacom konaní vylúčená (§ 216 ods. 1 O.s.p.) a žalobcovia 1/, 2/ nepodali na príslušnej správe katastra návrh na zápis začatia súdneho konania podľa § 44a, veta prvá, O.s.p. V súlade s ustanovením § 213 ods. 2 O.s.p. mal preto vyzvať účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu uvedených ustanovení vyjadrili. Zo spisu ale nevyplýva, že odvolací súd takto postupoval a žalobcom 1/, 2/ nevytvoril procesnú možnosť vyjadriť sa k aplikácii predmetných ustanovení. Jeho procesný postup v dôsledku toho vykazuje vady konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Z pohľadu výsledkov konania na súde prvého stupňa odvolací súd založil svoje rozhodnutie „nečakane“ a nepredvídateľne na iných („nových“) dôvodoch než súd prvého stupňa; pričom žalobcovia v danej procesnej situácii nemali možnosť namietat správnosť „nového“ právneho názoru zaujatého až v odvolacom konaní. Zo spisu vyplýva, že odvolací súd nepostupoval podľa § 213 ods. 2 O.s.p. a svoju povinnosť vyplývajúcu z tohto ustanovenia nesplnil. Tým žalobcom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ odvolací súd nevyzval účastníkov konania v zmysle § 213 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 15. októbra 2008, aby sa vyjadrili k možnému použitiu toho ustanovenia právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité, a je podľa názoru odvolacieho súdu pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, odňal účastníkovi konania možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (pozn. tento záver bol prijatý občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 16. mája

2011, pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2010 sp.zn. 5 Cdo 322/2009).

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námietkami žalobcov 1/, 2/ uvedenými v dovolaní.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutom výroku podľa § 243b ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. marca 2012

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová